...చే మ్యూజియంలు రెండే రెండు ...దేశంలోని అహమ్మదాబాద్‌లో ...కారకుడు బానుషా. అతను కవి, ...రంగుల వింత గాలిపటాలను ఈ ...27న విశ్వవిఖ్యాత వాస్తు శిల్పి లే ...మ్యూజియంను ప్రారంభించారు. ...గాలిపటాలు రకరకాల సైజులలో ...ల పెట్టెలో అమర్చారు. షెల్ఫ్‌లా ...గోడలమీద, గాజు పెట్టెలలో ...లలో వివరణ యిచ్చారు. మన దేశాల గాలి పటాలు కూడా ఈ

— సాయి

...చిరునామాలను నెమ్మదిగా అర్థం చేసుకుని, ఇంగ్లీషులోకి మారుస్తారు.

ఈ ఆఫీసులకు ఏడాది పొడుగునా, ...హణలో ఒక భాగమైంది. అయితే, ప్రతి ఆఫీసు సిబ్బంది ఈ ఉత్తరాల విషయమై చాలా గుప్తంగా వ్యవహరిస్తారు. నిజాయితీగా ... అతడిలో కలిగే తృప్తిని వర్ణించసాధ్యంకాదు.

నిరక్షరాస్యులు, మిడిమిడి భాషాజ్ఞానం కలవారు గజిబిజిగా, అమాయకంగా ... ఒక టెలిఫోన్ నెంబరు రాసి పడేసి, యీ ఉత్తరాన్ని అసలైన చిరునామాదారుడికి భద్రంగా పంపవలసిందిగా ఒక వేడికోలు ...

...కు చికిత్సగా పనికి వస్తోంది" అని అమెరికా ఆహార మరియు వైద్య శాఖాధికారులు పేర్కొన్నారు. ఈ మందు చర్మవ్యాధుల నివారణలో కూడా పనిచేస్తున్నట్లు ఇటీవల గుర్తించినట్లు డాని చెప్పారు. క్యాన్సర్ నివారణలో ప్రముఖమైన మొదటి ఐదారు రకాల మందులలో ఇది కూడా వుంది. ఈ మందును మరింత ప్రచారంలోకి తెచ్చేందుకు అమెరికా జాతీయ క్యాన్సర్ పరిశోధన సంస్థ కృషి జరుపుతున్నది.

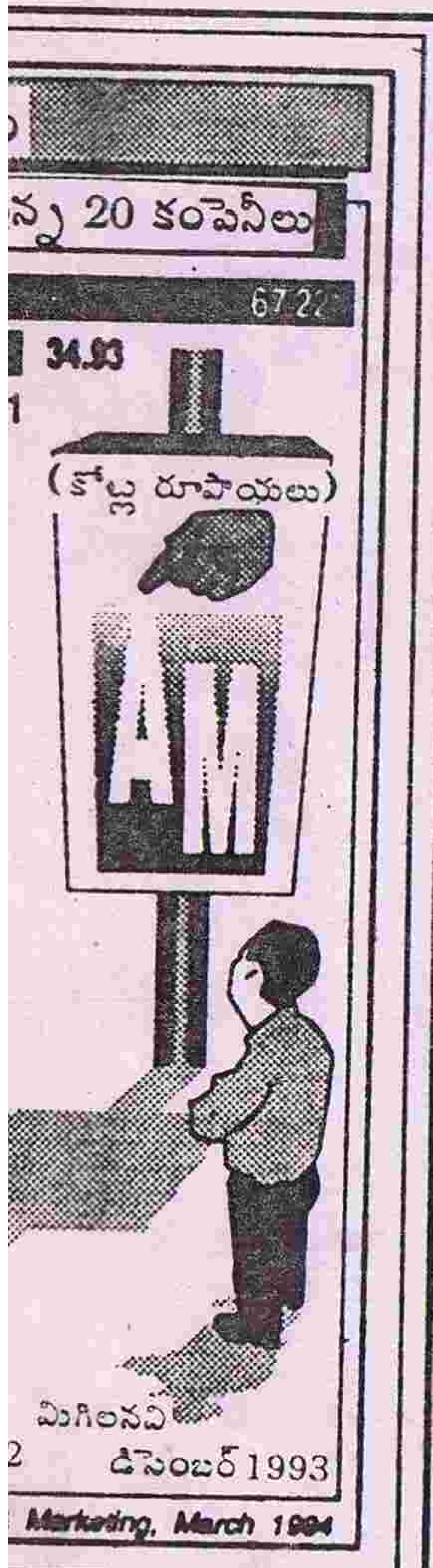

ఈ వారం కథ

"మాష్టారు"

మీనా

రామనాథం మాష్టారు ఒకప్పుడు తెలుగుపంతులుగా పనిచేసేవారు. ఆయనకి నలుగురు ఆడపిల్లలు, ఒక్కగానొక్క కొడుకు. వచ్చిన జీతం లోనే నాలుగు డబ్బులు వెనకేసి ఆడ పిల్లల్ని అత్తగారింటికి పంపించారు. ఆయనకంటూ మిగిలిన ఆస్తల్లా ఇప్పు డున్న రెండు గదుల పెంకుటిల్లు వరం డాలో వేసి వున్న నులక మంచం మీద పడుకుని ఖంగ్ ఖంగ్‌న దగ్గుతూ

"ఒరేయ్ అబ్బాయ్ కాసిని మంచి నీళ్ళిస్తావా" అన్నారు మాష్టారు.

"నాకు ఆఫీస్‌కి టైమవుతోంది నాన్న మీ కోడలిస్తుందిలే" అని వెళ్ళిపోయాడు కొడుకు రాజశేఖర్.

"అమ్మాయ్ జానకీ కాసిని మంచి నీళ్ళివ్వమ్మా" అంటూ కోడల్ని అడిగారు.

"నాకింకా పనవ్వలేదు కాసేపాగండి ఇస్తాను" అన్నది కోడలు చిరాగ్గా.

ఒంట్లో ఓపిక లేదు. బాగా దాహంగా వుంది మాష్టారుకి.

"అమ్మా మనసా కాసిని మంచినీళ్లు తెచ్చిపెట్టమ్మా" అంటూ కేకవేశారు మనవరాలిని.

"స్కూలుకి టైమవుతుంది. పుస్తకాలు సదురుకుంటున్నా తాతయ్యా" అన్నది మనవరాలు.

ఇహ వీళ్ళని అడిగినా లాభం లేదను కొని ఒంట్లో వున్న ఓపికనంతా కూడగట్టు కొని మెల్లగా మంచం దిగి గ్లాసులో నీళ్ళు ముంచుకుంటుండగా ...

"ఏ పీ ఇంతవయసొచ్చినా ఏ మాత్రం సెన్సులేదు. మీరే గ్లాసులో నీళ్ళు తాగకూడ దని తెలీదా. ఆ కాన్సర్ రోగం మాక్కూడా అంటుకోవాలనేనా మీ కోరిక. ఇప్పటిదాకా మీ కోసం తగలేసిన అప్పులు చాలుగానీ ఇంకా మమ్మల్ని చంపకండి" అంటూ జానకి వచ్చి గబాల్న మాష్టారి చేతిలో వున్న గ్లాసుని లాక్కుంది.

"అమ్మాయ్ అంతంత మాటలన కమ్మా. మీరంతా పనిలో వున్నారని నేనే వచ్చాను" అన్నారు మాష్టారు బాధగా.

"సర్లే ఇదిగో గ్లాసూ, చెంబూ రోజూ మేము మీకు మంచినీళ్లు వీటిలోనే ఇస్తు న్నాము. ఇవి మీ దగ్గరే అట్టిపెట్టుకోండి అస్తమానూ నన్ను పిలవద్దు" అన్నది జానకి రుసరుసలాడుతూ.

రామనాథం మాష్టారికి కళ్ళల్లో నీళ్లు గిర్రున తిరిగాయి. ఒకప్పుడు ఆయన ఎంతో దర్జాగా బ్రతికినవాళ్ళు. ఇప్పుడి పరిస్థితిలో వున్నందుకు మాష్టారి మనసు చివుక్కుమంటోంది. రిటైరై పదేళ్ళయి నప్పటికీ ఇంట్లో నిన్న మొన్నటి వరకూ ప్రైవేటులు చెప్పి కొడుకుకి కొంత సాయం చేస్తూ వచ్చారు. ఇప్పుడు లేవలేని పరిస్థితి. సంపాదించే శక్తి పూర్తిగా కోల్పోయారు. ఆరునెలల క్రితందాపురించిన కాన్సర్ వ్యాధి ఆయనని శారీరకంగా, మానసికంగా పీల్చి వేస్తోంది. ఇంట్లో అందరూ ఆయన్ని చీద రించుకునేవారే. ఆఖరికి కన్నకొడుకుతో సహా. ఈ పరిస్థితిలో ఆయనకి తోడుగా వుండి సాయం చేసేందుకు భార్య రత్నం రెండేళ్ల క్రితమే చనిపోయింది.

"నాన్నగారూ" పిలిచాడు కొడుకు రాజ శేఖర్. మత్తుగా వున్న మాష్టారు కళ్ళు తెరచి "ఏంబాబూ" అన్నారు.

"ఏం లేదు నాన్నగారూ అమ్మ పేరనున్న ఈ ఇల్లు నాపేర రాస్తే బావుంటుందేమో మీకు హాస్పటల్‌కి చూపించటానికి అయిదు వేలు దాకా ఖర్చయ్యాయి. అవన్నీ అప్పు చేసినవే. మీరు ఇల్లు నా పేర రాస్తే దాన్ని తాకట్టుపెట్టి అప్పు తీర్చేద్దామనుకుంటు న్నాను: అప్పుల వాళ్ళు వత్తిడి చేస్తున్నారు" అన్నాడు వినయంగా రాజశేఖర్.

"ఇప్పుడేం తొందరొచ్చిందిరా. బ్యాంకులో మొన్నీ మధ్య అమ్మాయి పేర మీదవేసిన డబ్బులు తీసి అప్పులు తీర్చెయ్యి. ఎప్పుడేం చెయ్యాలో నాకు తెలుసు. ఆ టైమొచ్చినప్పుడు తప్పకుండా రాస్తాను నీతో చెప్పించుకొనేటంత మూర్ఖుడిని కాదులేరా" అన్నారు మాష్టారు వణుకుతున్న కంఠంతో.

"రాస్తాను రాస్తాను అంటారు ఇంకెప్పుడు రాసేది మీరు చచ్చాకా. ఆ ఇల్లు నాపేర రాయకపోతే రేపు ఆడపిల్లలొచ్చి 'ఇది అమ్మ పేరనుంది ఈ ఆస్తి మాది' అంటారు. అప్పుడు మేం ఏం చెయ్యాలి! అడుక్కుతినాల్సిందే" అన్నాడు రాజశేఖర్ కోపంతో.

"అది మాత్రం ఖాయం. ఆయనకి మనం బాగుపడటం ఏ మాత్రం ఇష్టం లేదు. ఇప్పటిదాకా కూతుళ్ళకే పెట్టింది చాల్లేదు. ఇది కూడ వాళ్ళే కాజేస్తే అప్పు డాయన కళ్ళు చల్లగా వుంటాయి" అన్నది కోడలు గొంతువిరుచుకుంటూ. "ఇంత కాలం మీకు మూడు పూట్లా తిండి పెట్టి, మందులిప్పించటం వారి తప్పు" అంటూ అక్కడ్నుండి వెళ్ళిపోయాడు రాజశేఖర్.

ఇంతలో పోస్ట్‌మేన్ వచ్చి ఉత్తరం ఒకటి రాజశేఖరానికిచ్చాడు. తన జీవితాన్నంతా చదువుల తల్లికే అంకితం చేసి విద్యార్థులకు ఎన్నో సేవలు అందించి

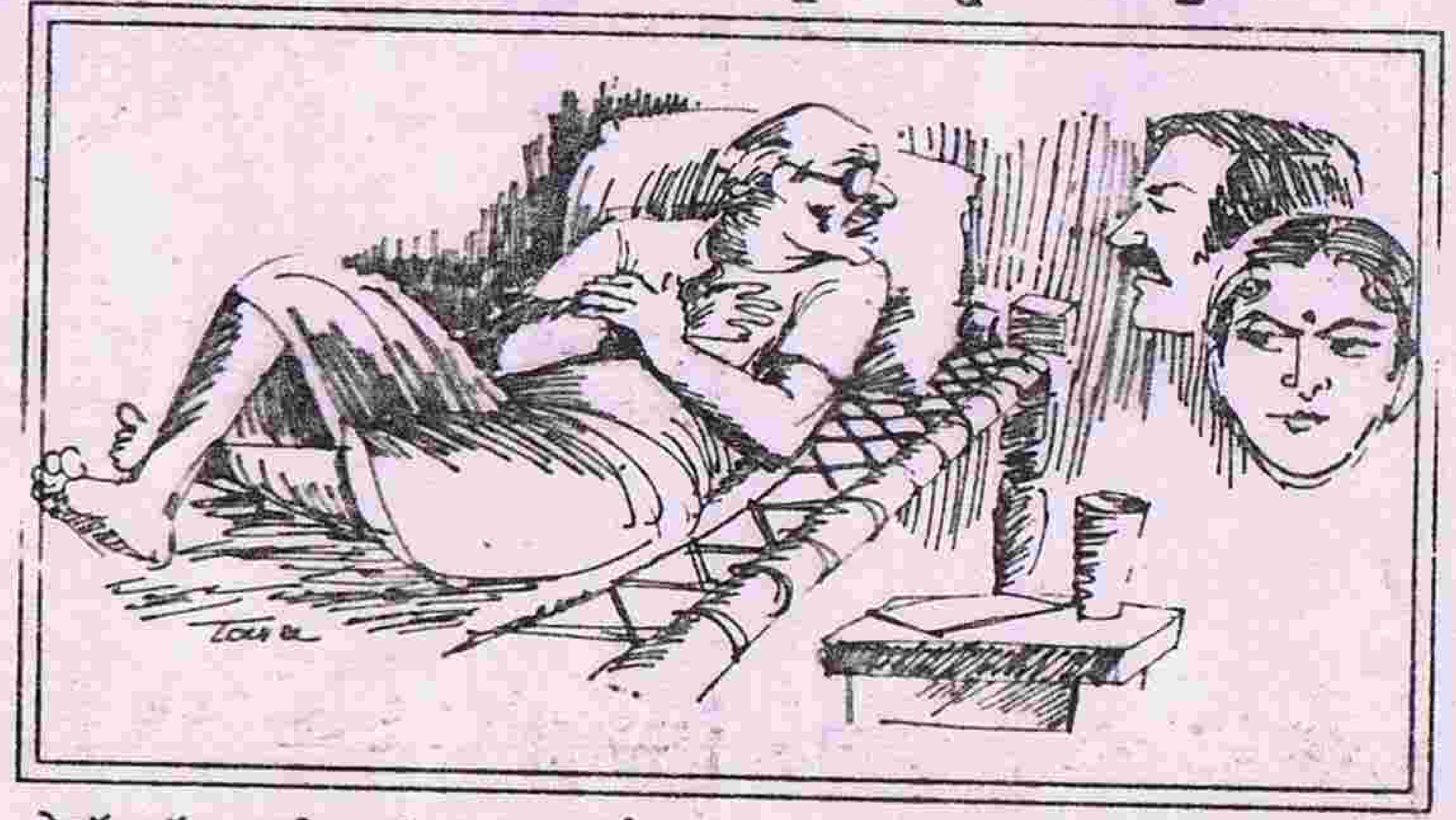

ఎల్లప్పుడూ వారి అభ్యుదయం కోసం పోరాడుతూ విద్యార్థుల్ని మంచి పౌరులుగా తీర్చిదిద్దినందుకు ఆయనను అభినందిస్తూ లయన్స్‌క్లబ్ వాళ్లు మాష్టారికి ఉత్తమ ఉపాధ్యాయునిగా అవార్డు, పదివేల రూపా యల నగదు బహుమతి రిపబ్లిక్ రోజున ఇస్తున్నట్టు ఇన్విటేషన్ పంపించారు.

"మామగారూ టిఫిన్ తెమ్మంటారా" అడిగింది జానకి. మాష్టారు వద్దన్నట్టు తలూపారు. "పోనీ హార్లిక్స్ తీస్కోండి. ఏమీ తీసుకోకపోతే ఎలా మీకేదైనా జరిగితే మేము భరించగలమా మీ పరిస్థితిని చూసి ఆయన భోజనం కూడా చెయ్యటంలేదు. మీకు జబ్బు త్వరగా నయం కావాలని దేవుడికి మొక్కుకున్నా తెలుసా" అన్నది జానకి మావగారి మీద ప్రేమ వలకబోస్తూ.

"ఏమిటి నాన్నగారు మీరు రోజు రోజుకీ మరీ చిన్నపిల్లాడిలా తయారవుతున్నారు. ఇదిగో ఈ పళ్ళు తినండి" ద్రాక్షపళ్లు తీసు కొస్తూ అన్నాడు రాజశేఖర్.

"నాకేం వద్దు బాబూ నీ చేత్తో కాసిని మంచినీళ్ళివ్వు" అన్నారు మాష్టారు.

ఆ రోజు రాత్రి "ఏమండీ మీ నాన్నగారికి వచ్చే పదివేలతో ఏం చేద్దామనుకుంటు న్నారు" అన్నది జానకి భర్తతో.

"స్కూటర్ కొందామనుకుంటున్నా" అన్నాడు రాజశేఖర్.

"స్కూటర్ దేనికండీ లూనా వుందిగా అది తర్వాత కొనుక్కొందురు మనమ్మాయి పెద్దదవుతోందికదా దానికి మెళ్ళోకి చెయిన్ చేపిద్దామండీ. మిగిలిన డబ్బులు మొన్న మా తమ్ముడు ఉద్యోగానికి లంచం కావాలని అయిదువేలడిగాడుగా వాడికివ్వండి. తర్వాత వడ్డీతో సహా ఇచ్చేస్తాడు" అన్నది జానకి.

"సరే నీ యిష్టం" అన్నాడు రాజశేఖర్.

మాష్టారు ఆరోజు కొడుకుని పిలిచి ఇంటికి సంబంధించిన దస్తావేజులు తెప్పించారు.

"శేఖరూ నువ్వీ మధ్య దురలవాట్లకు అలవాటు పడ్డావు! ఇల్లు నీపేర రాస్తే దాన్ని నువ్వు ఎక్కడ నాశనం చేస్తావోనని ఇల్లు నీ పేర రాయకుండ ఇంతకాలం కావాలనే నేను ఆలస్యం చేశాను. అంతేగానీ నాకు నీ మీద ఏ ద్వేషమూ లేదు బాబూ" అంటూ కొడుకు పేర రాసిన ఇంటి కాగితాలు అందించాడు.

ఆ రోజు సాయంత్రం రోటరీ ఆడి టోరియంలో మాష్టారికి సన్మానం జరుగుతోంది. స్టేజి మీద కూర్చొని తూలి పోతున్నారు. ఒక్క మాటకూడ మాట్లాడ లేకపోతున్నారు. ఎదురుగా ఏం కన్పించ టంలేదు. కళ్ళు తేల్లు క్రమ్ము కున్నాయి. కలెక్టర్ ఆయన్ని సన్మానించి పదివేల రూపాయల చెక్ చేతికిస్తుండగా మాష్టారు జేబులోంచి ఓ కాగితం తీసి ఆయన కిచ్చారు. అందులో

"నాకు ఇస్తున్న ఈ పదివేల రూపా యలు అనాథపిల్లల ఆశ్రమానికి దానం చేస్తున్నాను. వీటిని వెంటనే వారికి అందించండి"

స్టేజికి ఎదురుగా ముందు సీట్లో కూర్చొని వున్న రాజశేఖర్ జానకిలు బిత్తర పోయారు.

"నేనింటికెళుతున్నా మీ నాన్నని మీరే తీసుకురండి" అంటూ గబగబ కుర్చీలోంచి లేచింది జానకి.

"ఎలాగోలా ఆయనే వస్తాడులే, పద నేనూ నీతోనే వస్తా" అన్నాడు రాజశేఖర్.

ఇంతలో జనం స్టేజి మీద కోలాహలంగా వున్నారు. ఒకరొకరు తోసుకుంటూ స్టేజి మీదకి వెళుతున్నారు. "ఏం జరిగింది" అడిగాడు రాజశేఖర్ ఒకతన్ని. "మాష్టారు చనిపోయారండీ" అన్నాడతను.